

Sygn. akt I PK 291/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko G. w C.

o przywrócenie do pracy, odszkodowanie z tytułu rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 27 maja 2015 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt IV Pa 35/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. oddalił apelacje obu stron od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie z dnia 5 lutego 2014 r. oddalającego powództwo M. N. o uznanie odwołania jej ze stanowiska dyrektora pozwanego G. w C. za bezskuteczne i zasądzającego od pozwanego na rzecz powódki odszkodowanie w kwocie 13.800 zł za wadliwe jej odwołanie z pracy (punkt I wyroku), a także zniósł wzajemnie między stronami koszty procesu (punkt II wyroku).

Sąd Okręgowy częściowo podzielił ustalenia faktycznie oraz ich ocenę prawną dokonaną przez Sąd pierwszej instancji, uznając, że wprowadzenie rozwiązania stosunku pracy z powódką nastąpiło z naruszeniem prawa, ale z innych przyczyn niż przyjął Sąd Rejonowy. W ocenie Sądu Okręgowego, o wadliwości tej przesądziło to, że pozwany odwołał powódkę ze stanowiska dyrektora bez zasięgnięcia opinii M., czego wymaga art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (jednolity tekst: Dz.U. z 2012 r., poz. 406 ze zm.). Stowarzyszenie to bez wątpienia funkcjonuje na obszarze działania pozwanego, a jego działalność jest związana rodzajowo z działalnością pozwanej instytucji. Było ono bowiem „jednym z głównych partnerów pozwanego. Działalność pozwanego to w 70% organizacja Międzynarodowego Festiwalu Muzyki [...] G. oraz promocja muzyki [...], co niewątpliwie łączy oba podmioty. (...) W programie XX Międzynarodowego Festiwalu Muzyki [...] G., organizowanego w okresie 30 kwietnia - 6 maja 2010 r. przez pozwanego ośrodek, jako współorganizator widnieje właśnie Stowarzyszenie M.. Obecnie nadal na stronie pozwanego widnieje logo tego stowarzyszenia. Związek zatem pomiędzy działalnością pozwanego a działalnością M. nie powinien budzić wątpliwości”.

W skardze kasacyjnej pozwany zaskarżył wyrok w części oddalającej jego apelację, zarzucając „rażące naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 15 ust. 1 ustawy” o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej. Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania „z uwagi na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących bieżności w orzecznictwie sądów”, a także o uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa o odszkodowanie albo o uchylenie zaskarżonego wyroku w tej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu lub innemu Sądowi równorzędnemu. Skarżący wniósł też o zasądzenie od powódki kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie do rozpoznania już dlatego, że została oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia art. 15 ust. 1 ustawy o działalności kulturalnej. Tymczasem przy braku jakichkolwiek proceduralnych zarzutów kasacyjnych Sąd Najwyższy był związany miarodajnym ustaleniem zaskarżonego wyroku (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), że M. wprowadzie ma siedzibę w W., ale ściśle współpracuje z pozwanym Ośrodkiem, jest istotnym współorganizatorem festiwali muzycznych i innych międzynarodowych projektów muzycznych i promocyjnych, przeto było uprawnionym podmiotem do zaopiniowania zamiaru wypowiedzenia stosunku pracy powódce. Taka wykładnia materialnoprawnej podstawy skargi kasacyjnej wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 r., I PK 43/14 (LEX nr 1628906), w którym przyjęto, że pojęcie „stowarzyszenia twórcze” obejmuje, po pierwsze, nie tylko stowarzyszenia, które działają w danej instytucji i do których należy dyrektor, lecz wszelkie stowarzyszenia, które funkcjonują na terenie działania organizatora, a ich działalność jest związana z rodzajem działalności instytucji, i po drugie, zarówno stowarzyszenia zrzeszające twórców, jak też prowadzące i inspirujące działalność twórczą.

Ponadto w skardze kasacyjnej zabrakło zarzutów naruszenia art. 45 § 1 w związku z art. 69 k.p., które stanowiły podstawę zasądzenia kontestowanego odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy, przeto dotknięta wymienionymi brakami i oczywiście bezzasadna skarga kasacyjna nie została przyjęta do merytorycznego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.